

POLITYKA OCHRONY DZIECI W NASZYM KLUBIE

Preambuła

Zapewnienie dzieciom warunków do rozwoju poprzez sport, w bezpiecznych warunkach, przy poszanowaniu ich godności i nietykalności osobistej jest podstawową zasadą i odpowiedzialnością Polskiego Związku Tenisowego i wszystkich współpracujących ze Związkiem osób. Dlatego też, w trosce o dobro dzieci, ale też dobre imię zarówno zawodników jak i trenerów, Związek określił podstawowe, obowiązujące wszystkich zasady dotyczące ochrony dzieci w tenisie i zobowiązuje się do ich upowszechnienia oraz monitorowania ich przestrzegania przez wszystkie osoby objęte niniejszą polityką.

Cel

Celem niniejszej polityki jest ochrona dzieci, w tym w szczególności:

- promowanie procedur identyfikacji i wykluczania z gry w tenisa osób, które stanowią zagrożenie dla dzieci
- zapewnianie odpowiedniej rekrutacji osób objętych niniejszą polityką oraz partnerów pracujących bezpośrednio z dziećmi
- promowanie środowiska, w którym dzieci czują się bezpieczne i włączone, są traktowane z szacunkiem i mają prawo do samoobrony
- wprowadzenie kultury zgłaszania obaw dotyczących osób zagrożonych lub narażonych na nękanie, nadużycia, przemoc lub złe praktyki
- edukacja osób pracujących z dziećmi, w celu zapewnienia przestrzegania zasad bezpiecznej pracy z dziećmi
- budowanie kultury wrażliwości na ochronę i bezpieczeństwo dzieci
- zademonstrowanie wszystkim dzieciom i ich rodzicom/ opiekunom, Partnerom związku i wszystkim osobom objętym polityką zaangażowanie PZT w ochronę dzieci

Zobowiązania i działania PZT w zakresie ochrony dzieci są spójne z ITF Safeguarding Children Policy 2022.

Definicje

Ilekcroć w dokumencie pojawiają się poniższe pojęcia, należy je rozumieć odpowiednio jako:

Dziecko – każda osoba poniżej 18. roku życia.

Osoba dorosła – każda osoba powyżej 18. roku życia

Nadużycie – popełniony czyn lub zaniedbanie, które są niezgodne z prawem, dobrymi obyczajami lub postanowieniami niniejszego dokumentu

Zgłoszenie nadużycia – przekazanie zgłoszenia poprzez jeden z kanałów wskazanych z procedury zgłaszania naruszeń

Osoba objęta polityką - każda osoba chroniona niniejszą polityką

Ochrona dzieci/ dorosłych - zestaw działań, które są wymagane w celu zapewnienia bezpieczeństwa dzieciom lub dorosłym, którzy są narażeni/doznali lub cierpią z powodu znacznej krzywdy

Szkoda - odnosi się do negatywnych skutków lub konsekwencji wynikających z nadużyć lub złych praktyk

PZT – Polski Związek Tenisowy

Osoby objęte polityką

Niniejsza polityka obejmuje wszystkie osoby powiązane z Polskim Związkiem Tenisowym, w tym każdą osobę, która:

- bierze udział w zawodach, jest trenerem, sędzią, pracuje lub w inny sposób uczestniczy (jako zawodnik lub w roli drugoplanowej, w tym jako rodzice i opiekunowie prawni gracza) w imprezie tenisowej organizowanej lub sankcjonowanej przez PZT;
- jest zatrudniona w PZT
- zasiada – także nieodpłatnie – w organach, w ramach których reprezentuje PZT
- jest członkiem zespołów działających w ramach PZT, w jakimkolwiek charakterze;
- jest pracownikiem lub współpracownikiem PZT
- posiada certyfikat sędziego lub trenera uznawany przez PZT;
- otrzymuje akredytację na dowolne Turnieje, Wydarzenia i działania PZT;
- jest wolontariuszem lub w inny sposób współpracuje ze Związkiem

PZT oczekuje, że wszystkie osoby objęte polityką zobowiążą się do przestrzegania niniejszej Polityki w ramach swoich obowiązków, w tym:

- zapewnienia dzieciom bezpiecznego środowiska;
- identyfikacji dzieci, które mogą potrzebować dodatkowej pomocy, które cierpią lub są zagrożone krzywdą;
- natychmiastowego podjęcia odpowiednich działań w celu ochrony dzieci przed krzywdą;
- zgłaszania wszelkich wątpliwości związanych z ochroną;
- współpracy z Komisją Etyki w celu rozwiązania zidentyfikowanych problemów

Podstawowe zasady i założenia

Podstawowe zasady i zobowiązania ujęte w niniejszej polityce oparte są na poniższych założeniach:

- dobro każdego dziecka i młodej osoby jest na pierwszym miejscu
- ochrona dzieci jest obowiązkiem każdego
- wszystkie dzieci, bez względu na kolor skóry, rasę, narodowość, pochodzenie etniczne lub narodowe, wiek, płeć, orientację seksualną, niepełnosprawność lub religię, mają prawo do ochrony przed nękaniami, nadużyciami, przemocą, wykorzystywaniem i złymi praktykami

- wszystkie dzieci mają prawo do gry w tenisa, zabawy i rozwoju poprzez tenis, w bezpiecznym i włączającym środowisku, wolnym od wszelkich form nękania, nadużyć, przemocy, wyzysku i złych praktyk
- dzieci powinny czuć się bezpieczne, szanowane i cenione w ramach wszystkich prowadzonych działań i aktywności
- wszystkie osoby objęte niniejszą polityką muszą być wrażliwe na oznaki wykorzystywania i zaniedbania oraz zgłaszać swoje obawy, aby zapewnić dzieciom skuteczną ochronę.

W ramach swojej działalności, PZT zapewnia postępowanie wszelkich osób powiązanych ze Związkiem, zgodnie z *Konwencją o prawach dziecka* uchwaloną w 1989 roku przez Zgromadzenie Ogólne Organizacji Narodów Zjednoczonych i ratyfikowaną przez Polskę w 1991 roku.

Kategorie nadużyć i złe praktyki

Poniższa lista nie jest wyczerpującą listą nadużyć lub złych praktyk. Jest to przykładowy przewodnik po typach kwestii, które mogą budzić obawy związane z ochroną dzieci. Poniższe zachowania bądź praktyki mogą być stosowane przez osoby dorosłe lub inne dzieci.

Zła praktyka – zachowanie osoby objętej polityką, które nie spełnia standardów wymaganych przez PZT i może stanowić naruszenie polityki ochrony dzieci PZT. Zła praktyka może nie być od razu niebezpieczna lub celowo szkodliwa dla dziecka, ale może powodować ryzyko krzywdy i może dawać zły przykład.

Przykłady złych praktyk mogą obejmować niezapewnianie bezpiecznych warunków do treningu lub zawodów, brak należytej staranności podczas uczestnictwa w zawodach, niewłaściwe korzystanie z Internetu i komunikacji online lub aplikacji i platform mediów społecznościowych, praca z dziećmi będącymi pod wpływem narkotyków lub alkoholu, palenie papierosów, przeklinanie lub akty agresywnego zachowania w obecności dzieci.

Przemoc wobec dzieci – każda forma fizycznego i emocjonalnego, w tym seksualnego, molestowania, złego traktowania lub zaniedbywania poprzez umyślne działanie lub zaniechanie, która prowadzi do zranienia lub krzywdy dziecka lub młodej osoby w wieku poniżej 18 roku życia. Nadużycie obejmuje zakres umyślnego maltretowania, postępowania lub zaniechania przez osobę objętą polityką, której powierzono opiekę nad dzieckiem lub grupą dzieci.

Zaniedbanie – uporczywe niezaspokojenie podstawowych potrzeb fizycznych i/lub psychicznych dziecka, które może skutkować poważnym upośledzeniem zdrowia lub rozwoju dziecka. Zaniedbanie jakiegokolwiek dziecka może polegać na tym, że rodzic, opiekun lub osoba objęta polityką nie:

- zapewnia odpowiedniej żywności, odzieży i schronienia
- chroni dziecka przed fizycznymi i emocjonalnymi krzywdami lub niebezpieczeństwami;
- zapewnia odpowiedniego nadzoru (obejmuje to także zapewnianie nieodpowiednich opiekunów);
- zapewnia dostępu do odpowiedniej opieki medycznej lub leczenia.

Zaniedbanie może również obejmować brak reakcji na podstawowe potrzeby emocjonalne dziecka. W środowiskach tenisowych i sportowych zaniedbanie psychiczne i emocjonalne może zostać zastrzone

przez niepożądaną reakcją kluczowych osób objętych polityką (takich jak personel trenerski lub rodzice) na słabe wyniki gracza.

Przemoc fizyczna – fizyczne zranienie dziecka poprzez uderzanie, kopanie, potrząsanie, rzucanie, przypalanie, gryzienie, oparzenia, duszenie, podtopienie, niewłaściwe użycie leków lub wyrządzenie mu szkody w inny sposób. Krzywda fizyczna może być również spowodowana, gdy rodzic lub opiekun wywołuje stres lub celowo wywołuje chorobę u dziecka.

W kontekście sportowym uraz fizyczny lub kontuzja może być również spowodowana kontaktem fizycznym mającym na celu zdyscyplinowanie lub ukaranie dziecka, nadmiernymi, niewłaściwymi lub niebezpiecznymi metodami treningowymi lub naleganiem na udział zawodnika lub sportowca w treningu lub zawodach w czasie kontuzji, powodując w ten sposób pogorszenie urazu. Inne oznaki przemocy fizycznej mogą obejmować niewyjaśnione urazy, które nie są przypadkowe lub mogły zostać spowodowane wyłącznie przez inną osobę.

Przemoc emocjonalna – uporczywe emocjonalne znęcanie się nad dzieckiem, powodujące poważne i trwałe niekorzystne skutki dla rozwoju emocjonalnego dziecka. Może polegać na przekazywaniu dziecku, że jest bezwartościowe lub niekochane, nieodpowiednie lub cenione tylko o tyle, o ile zaspokaja potrzeby innej osoby. Może to również obejmować uniemożliwienie dziecku wyrażenia swoich poglądów, celowe uciszanie go lub „naśmiewanie się” z tego, co mówi lub w jaki sposób się komunikuje. Może to oznaczać narzucanie dzieciom nieodpowiednich rozwojowo oczekiwań poprzez ustalanie poziomów wyników sportowych, których wyraźnie nie są w stanie osiągnąć.

Mogą to być interakcje wykraczające poza możliwości rozwojowe dziecka, a także nadopiekuńczość i ograniczanie możliwości uczenia się lub uniemożliwianie dziecku udziału w normalnych interakcjach społecznych w środowisku sportowym lub poza nim. Obserwowanie lub bycie świadkiem złego traktowania innej osoby może być również szkodliwe emocjonalnie. Może to obejmować zastraszenie (w tym cyberprzemoc), powodujące, że dzieci często czują się przestraszone lub w niebezpieczeństwie, także podczas gier lub treningów. Znęcanie się emocjonalne, prawie zawsze jest czynnikiem szkodliwym we wszystkich innych rodzajach nadużyć i maltretowania.

Molestowanie seksualne – zmuszanie lub nakłanianie dziecka lub młodej osoby do udziału w czynnościach seksualnych, w tym poprzez nękanie lub przymus, niezależnie od tego, czy dziecko jest świadome tego, co się dzieje. Działania mogą obejmować kontakt fizyczny, w tym napaść przez penetrację (na przykład gwałt lub seks oralny) lub czynności niepenetrujące, takie jak masturbacja, całowanie, pocieranie i nieodpowiednie dotykanie.

Wykorzystywanie seksualne może również obejmować ciągły kontakt fizyczny, który sprawia, że dziecko wyraźnie czuje się nieswojo, niezależnie od tego, czy zostało to wyrażone przez to dziecko, czy nie oraz czynności bezkontaktowe, takie jak zmuszanie lub nakłanianie dzieci do oglądania pornografii lub angażowania się w dystrybucję, udostępnianie lub tworzenie nieprzyzwoitych obrazów (często określane jako „seksting”) lub angażowanie się w samogwałt online za pośrednictwem transmisji na żywo lub kamery internetowej.

Molestowanie seksualne może również mieć charakter werbalny, kiedy do dziecka lub młodej osoby kierowane są słowa o podtekście seksualnym, gdy fizyczność dziecka lub młodej osoby jest komentowana lub oceniana pod względem atrakcyjności lub w inny sposób o charakterze seksualnym, lub gdy rozmowa na temat seksu i seksualności jest inicjowana przez dorosłego bez wyraźnego uzasadnienia (tj. dla celów edukacyjnych, za zgodą rodziców).

Uwodzenie – proces budowania relacji w celu zdobycia zaufania dziecka i przekonania go, że seks ze sprawcą jest normalny lub że dziecko nie ma wyboru. Często jest to bardzo dokładnie zaplanowane i może trwać przez pewien czas.

Częścią procesu uwodzenia jest wykorzystanie kontaktu fizycznego zainicjowanego i usprawiedliwionego przez sprawcę jako normalny. Może to być część zajęć treningowych, zabawny kontakt poza normalnym treningiem, np. łaskotanie i zapasy lub wyrażanie uczuć.

Taki kontakt fizyczny często przekracza granice zawodowe, a przykłady mogą obejmować przedłużające się lub powtarzające się uściski dziecka, prośbienie dziecka, aby usiadło na kolanach trenera, administratora, członka personelu lub wolontariusza „Przytulanie” lub utrzymywanie przedłużonego kontaktu fizycznego podczas dowolnego aspektu szkolenia, podróży lub noclegu.

Do ułatwienia procesu uwodzenia w celu wykorzystywania seksualnego dzieci offline lub online może być również wykorzystywana technologia.

Sprawcy często znajdują zatrudnienie lub są wolontariuszami w organizacjach pracujących z dziećmi, na przykład jako trenerzy sportowi, urzędnicy lub administratorzy, lekarze, nauczyciele lub mentorzy, z zamiarem budowania osobistych relacji w celu wykorzystywania dzieci, do których ta rola daje im dostęp.

Znęcanie się – może mieć miejsce w relacji dziecka lub grupy dzieci w stosunku do innego pojedynczego dziecka lub przez osobę dorosłą w stosunku do dziecka i zwykle wiąże się z brakiem równowagi sił. Nękanie może wystąpić w każdym środowisku, w którym uczestniczą dzieci, w tym w sporcie, edukacji i zajęciach społecznych. Często jest uporczywe, a skutki znęcania się mogą powodować trwałe szkody emocjonalne. Uporczywe zastraszanie może prowadzić do poważnych samookaleczeń ofiar.

Znęcanie się może przybierać różne formy. Może to być fizyczne znęcanie się lub groźby użycia przemocy, które może obejmować upokarzające rytuały, takie jak ceremonie inicjacyjne, cybernękanie obejmujące obraźliwe wiadomości, komentarze lub obrazy w mediach społecznościowych i inne metody online, uszkodzenia fizyczne lub kradzież mienia osobistego lub werbalne i dyskryminacyjne zastraszanie często oparte na czyjejś odmienności, takiej jak rasa, religia lub przekonania, niepełnosprawność, płeć, zmiana płci, orientacja seksualna, pochodzenie kulturowe i rodzinne lub zdolności sportowe i wyniki.

Radykalizacja i ekstremizm - radykalizacja odnosi się do procesu, w wyniku którego dana osoba jest zmuszana do wspierania terroryzmu lub form ekstremizmu prowadzących do terroryzmu. W tym kontekście bezbronność oznacza dzieci, które ze względu na swoje okoliczności, doświadczenia lub stan umysłu mogą być przygotowywane do ekstremistycznej ideologii.

Jednostki można wciągnąć w radykalizację na wiele sposobów. Podczas procesu radykalizacji można interweniować, aby zapobiec wciągnięciu osób szczególnie narażonych na działalność terrorystyczną. W przypadku zgłoszenia obaw związanych z zaangażowaniem osoby objętej polityką w radykalne lub ekstremistyczne zachowania i działania, należy podjąć odpowiednie działania i zgłosić je władzom statutowym lub policji lub Rzecznikowi Etyki PZT.

Współczesne niewolnictwo i wykorzystywanie dzieci - Handel ludźmi to współczesna forma niewolnictwa polegająca na przemieszczaniu lub werbowaniu ludzi przez oszustwo lub przymus w celu wyzysku lub zysku handlowego. Handel dziećmi to nadużycie.

Dzieci są rekrutowane, przemieszczane lub transportowane, a następnie wykorzystywane, zmuszane do pracy lub sprzedawane. Główne formy współczesnego niewolnictwa to: praca przymusowa; przymusowa przestępczość; małżeństwo z przymusu; wykorzystywanie seksualne; służba domowa; niewolnictwo dzieci. W środowisku tenisowym lub sportowym dziecko może być wykorzystywane do przemocy seksualnej lub innych form działalności przestępczej, takich jak nadużycia finansowe lub korupcja, na przykład ustawianie meczów.

Młodzież LGBTQ+ i sport

Niektóre młode osoby LGBTQ+ mogą doświadczać trudności, gdy ujawniają swoją orientację seksualną lub tożsamość płciową, co może prowadzić do zastraszania lub wykorzystywania emocjonalnego. W ostatnich latach sektor sportowy wykazał zmianę w podejściu do różnorodności i włączenia.

„LGBTQ+” to skrót powszechnie używany w odniesieniu do społeczności osób nieheteronormatywnych. Skrót ten odnosi się do różnych tożsamości seksualnych i płciowych. Chociaż często określa się je zbiorczo, wszystkie są bardzo różne.

PZT uważa, że tenis powinien być bezpieczny i integracyjny dla wszystkich dzieci i młodzieży z różnych środowisk i nie powinno być inaczej w przypadku młodych osób LGBTQ+.

Aby umożliwić młodym osobom LGBTQ+ poczucie bezpieczeństwa i wsparcia w tenisie, w miarę możliwości PZT zapewnia, że:

- Wszyscy są traktowani z szacunkiem i wdrażają równe szanse;
- Stereotypy dotyczące płci są kwestionowane, a różnorodność doceniana;
- Młodzi ludzie wiedzą o tym, że podobnie jak w przypadku innych kwestii, mogą rozmawiać poufnie z Rzecznikiem Etyki, a ich prywatność będzie szanowana;
- Zachowania i wypowiedzi homofobiczne i transfobiczne osób objętych polityką są traktowane w taki sam sposób jak rasizm, seksizm i inne formy dyskryminującego zastraszania lub nadużyć.

Obrazy i filmy dzieci

Tenis powinien być promowany poprzez bezpieczne wykorzystywanie zdjęć i filmów dzieci bawiących się i uczestniczących w grze na wszystkich poziomach. Większość zdjęć lub filmów przedstawiających dzieci jest robiona z całkowicie niewinnych i uzasadnionych powodów. Niestety, niektórzy ludzie wykorzystują dzieci robiąc lub rozpowszechniając zdjęcia lub filmy.

Dlatego, aby chronić dzieci, PZT będzie:

- pozyskiwać pisemną zgodę rodziców na zdjęcia lub filmy dzieci przed ich zrobieniem lub opublikowaniem (na przykład na stronie internetowej PZT lub w publikacjach PZT). Jeśli rodzic lub dziecko nie życzy sobie, aby zrobiono mu zdjęcie, uszanujemy to.
- upewniać się, że dzieci są odpowiednio ubrane do takich zdjęć lub filmów
- zakazywać wszelkiego fotografowania w miejscach prywatnych, takich jak przebieralnie, toalety, prysznicz lub sypialnie;
- zachęcać dzieci, aby informowały przedstawicieli Związku, jeśli obawiają się zrobionych im zdjęć;

- korzystać wyłącznie ze zdjęć i filmów, które zostały zrobione przez osobę objętą polityką w charakterze oficjalnym;
- upewniać się, że istnieje pisemna zgoda rodziców i upoważnienie Opiekuna Turnieju PZT przed nagraniem wideo juniorów.

E-Safety i Social Media

Obecnie dzieci korzystają z Internetu od najmłodszych lat i jest to część ich codziennego życia. Uzyskują dostęp do sieci za pomocą różnych urządzeń elektronicznych, od małych urządzeń przenośnych, takich jak telefony komórkowe lub tablety, po większe urządzenia, takie jak laptopy i konsole do gier. Te same urządzenia mogą być używane przez dzieci do różnych celów online, takich jak komunikacja, edukacja, gry, zakupy i bankowość. Komunikacja często obejmuje udostępnianie treści i obrazów za pośrednictwem serwisów społecznościowych, takich jak Facebook, Twitter, Snapchat, Instagram, TikTok i innych aplikacji lub platform internetowych. Dzieci mogą odczuwać niepokój lub krzywdę w wyniku dostępu do nieodpowiednich treści za pośrednictwem takich mediów społecznościowych lub innych stron internetowych.

Korzystanie z technologii może również stwarzać ryzyko wyrządzenia krzywdy dzieciom, nawet jeśli sprawca nigdy nie spotka się z dzieckiem twarzą w twarz. Ta szkoda obejmuje cybernękanie poprzez wysyłanie obraźliwych SMS-ów i e-maili; publikowanie widocznych szkodliwych treści na stronach mediów społecznościowych dziecka; uwodzenie dzieci do wykorzystywania seksualnego.

Wszystkie osoby objęte polityką pracujące z dziećmi muszą przestrzegać zasad określonych w polityce ochrony dzieci ZPT w odniesieniu do komunikacji online z dziećmi.

Identyfikacja nadużyć i złych praktyk

Rozpoznanie nadużyć nie zawsze jest łatwe i osoby pracujące w środowisku tenisowym nie są odpowiedzialne za decydowanie, czy nadużycia mają miejsce lub miały miejsce. Obowiązkiem każdego jest reagowanie w przypadku jakichkolwiek obaw, które mogą mieć dzieci, lub w przypadku ujawnienia obaw przez dziecko.

Każdy indywidualny przypadek jest inny, ale niektóre przykłady kluczowych wskaźników świadczących o tym, że dziecko jest wykorzystywane, obejmują:

- poinformowanie przez dziecko, że było wykorzystywane;
- poinformowanie przez dziecko, że widziało lub słyszało o nadużyciu;
- niewyjaśnione lub podejrzanе obrażenia, takie jak siniaki, skaleczenia lub oparzenia, szczególnie jeśli dotyczą części ciała, które normalnie nie są podatne na przypadkowe obrażenia;
- urazy, które mogły zostać spowodowane celowo przez inną osobę;
- obrażenia lub ślady wskazujące na możliwość samookaleczenia;
- niewyjaśnione zmiany w zachowaniu, takie jak wyciszenie lub wycofanie się lub okazywanie nagłych wybuchów złości lub zmiana zachowania;
- dzieci mające niewłaściwą świadomość seksualną;
- angażowanie się w język lub zachowanie o charakterze jednoznacznie seksualnym;
- nieufność wobec tych, od których normalnie można by oczekiwać takiego zaufania;

- niewłaściwa higiena osobista, nieprana lub zabrudzona odzież;
- nieodpowiedni strój na niepogodę lub nieprzygotowanie do treningu (np. sprzęt w złym stanie);
- utrata masy ciała lub zwiększenie masy ciała bez wyraźnego powodu;
- zmiany wzorców żywieniowych, w tym przejadanie się lub utrata apetytu;
- dziecko, które jest stale pozostawiane samo lub bez nadzoru.

Zobowiązania PZT

Rekrutacja pracowników i współpracowników

Polski Związek Tenisowy zobowiązuje się do zapewnienia, że osoby objęte polityką, które są rekrutowane przez Związek do pracy z dziećmi, posiadają odpowiednie kwalifikacje do tej roli, w tym:

- posiadają odpowiednie dla danej roli kwalifikacje pedagogiczne
- posiadają odpowiednią dla danej roli wiedzę merytoryczną
- są osobami niekaranymi

Wszystkie osoby objęte niniejszą polityką, które podejmują się pracy z dziećmi w ramach Polskiego Związku Tenisowego zobowiązane są do zapoznania się z niniejszą polityką w momencie rozpoczynania pracy bądź współpracy z PZT. Za udostępnienie polityki i zapewnienie możliwości zapoznania się z nią odpowiedzialna jest osoba zatrudniająca danego pracownika bądź współpracownika.

Wydarzenia PZT

W przypadku organizacji działań lub wydarzeń w których uczestniczyć będą osoby poniżej 18 roku życia, PZT zobowiązuje się zapewnić odpowiedni poziom bezpieczeństwa wszystkich dzieci uczestniczących w działaniach i aktywnościach organizowanych i współorganizowanych przez PZT, który będzie obejmował:

- obowiązek pozyskania pisemnej zgody rodziców na udział dziecka w zajęciach, w tym turniejach i zawodach
- przekazanie do PZT pisemnych danych kontaktowych organizatora
- w przypadku turniejów i zawodów, przekazanie do PZT danych kontaktowych oficera ds. ochrony dzieci o którym mowa w części *Oficer ds. ochrony dzieci*
- przekazanie organizatorowi niniejszej polityki.

Organizatorzy wydarzeń

W przypadku organizacji zajęć tenisowych, turniejów lub imprez dla dzieci w imieniu PZT, organizatorzy takich wydarzeń zobowiązani są do przestrzegania niniejszej polityki. Obowiązek ten powinien zostać zapisany w umowie określającej warunki współpracy organizatora oraz PZT. Za udostępnienie polityki i zapewnienie możliwości zapoznania się z nią organizatorom, odpowiedzialna jest osoba odpowiedzialna z ramienia PZT za dane wydarzenie.

Osoby poniżej 18go roku życia uczestniczące w wydarzeniach dla dorosłych

Wszystkie osoby objęte polityką w wieku poniżej 18 lat uczestniczące w jakichkolwiek wycieczkach lub zawodach drużynowych PZT lub powiązanych wydarzeniach, takich jak obozy szkoleniowe, będą podlegały postanowieniom określonym w niniejszej Polityce.

Oficer ds. ochrony dzieci

Wszystkie turnieje i wydarzenia PZT będą miały wyznaczonego oficera ds. ochrony dzieci odpowiedzialnego za identyfikację i zarządzanie ryzykiem związanym z ochroną dzieci przed i w trakcie turniejów lub innych wydarzeń organizowanych przez PZT. Oficer ds. ochrony dzieci jest osobą, do której można zgłosić wszelkie przypadki podejrzenia naruszenia niniejszej polityki. PZT zapewni odpowiednie przeszkolenie oficerów ochrony przed danym wydarzeniem.

Zakwaterowanie w mieszkaniach prywatnych

Zawodnicy w wieku poniżej 18 lat nie powinni być kwaterowani u rodzin goszczących, chyba że:

- Rodziny goszczące są częścią programu obsługiwanego i zatwierdzonego przez PZT lub (w przypadku turniejów zagranicznych) inny związek narodowy, który obejmuje sprawdzanie przeszłości, wizyty domowe i szkolenie rodzin goszczących w odniesieniu do tych wymagań;
- W przypadku turniejów zagranicznych, PZT, rodzice i zawodnicy otrzymują pisemne powiadomienie z co najmniej 6-tygodniowym wyprzedzeniem przed turniejem, w którym rodziny goszczące mają zakwaterować zawodników. Powiadomienie to musi zawierać szczegółowe informacje na temat programu Narodowego Związku dla rodzin goszczących oraz planowanych ustaleń dotyczących goszczenia tego konkretnego turnieju lub wydarzenia;
- Rodzic lub opiekun każdego gracza musi przedstawić uprzednią pisemną zgodę na zakwaterowanie dziecka u rodziny goszczącej na czas trwania danego turnieju lub wydarzenia.

Gracze w wieku poniżej 18 lat mogą dzielić pokój z innymi graczami tej samej płci w wieku poniżej 18 lat, a każdy z graczy musi mieć własne łóżko. Gracze różnych płci nie mogą dzielić tego samego pokoju.

Osoby objęte polityką w wieku powyżej 18 lat nie mogą dzielić sypialni w żadnym obiekcie mieszkalnym z graczem w wieku poniżej 18 lat, chyba że osoba, która ukończyła 18 rok życia:

- jest rodzicem lub opiekunem prawnym dziecka
- nie sprawuje władzy, kontroli ani nadzoru nad niepełnoletnim zawodnikiem (np. jest również graczem) oraz jest starsza od niepełnoletniego gracza o nie więcej niż 3 lata

Edukacja

Polski Związek Tenisowy zobowiązuje się zapewnić odpowiednią wiedzę oraz narzędzia w zakresie ochrony dzieci i niniejszej polityki, w tym:

- Wprowadzić obowiązek zapoznania z niniejszą polityką wszystkich osób rozpoczynających pracę w Związku lub podejmujących współpracę ze Związkiem. Zapoznanie się z polityką jest obowiązkowe dla wszystkich osób pracujących z dziećmi, także pośrednio.
- Zapewnić szkolenia dotyczące niniejszej polityki minimum raz w roku dla wszystkich zainteresowanych. Aby zapewnić dostępność szkoleń i możliwość skorzystania z nich jak największej liczby zainteresowanych, szkolenia powinny mieć charakter otwarty
- jest organizacją ich w formie e-learningu

- Zapewnić dodatkowe szkolenia dla osób wyznaczonych jako oficerowie ds. ochrony dzieci.
- Udostępnić informacje dotyczące niniejszej polityki oraz dostępnych kanałów zgłaszania naruszeń w miejscach i w sposób dostępny dla dzieci/ osób niepełnoletnich, których dotyczy polityka

Obowiązki osób objętych polityką

Aby zapewnić wszystkim dzieciom jak najbardziej pozytywne i bezpieczne wrażenia z gry w tenisa, wszystkie osoby objęte polityką muszą się z nią zapoznać i jej przestrzegać, aby zapewnić, że zapewnią dzieciom bezpieczeństwo. Przestrzeganie zasad niniejszej polityki zmniejszy również ryzyko oskarżeń o nadużycia i zaniedbania.

Każda osoba objęta polityką, która nie wywiąże się ze swoich zobowiązań w zakresie ochrony dzieci, zostanie uznana za osobę naruszającą tę politykę i będzie traktowana zgodnie z procedurą zgłaszania i rozpatrywania naruszeń.

Osoby objęte polityką muszą:

- być dobrym wzorem do naśladowania przejawiającym pozytywne zachowania, takie jak dobre maniere, szacunek, fair play i sportowy duch w obecności i słuchaniu dzieci i młodzieży;
- zapewniać, że bezpieczeństwo i dobro wszystkich dzieci są najważniejsze;
- tworzyć bezpieczne i integracyjne środowisko w tenisie;
- uważnie słuchać dzieci i młodzieży, ich potrzeb, życzeń, pomysłów i obaw i traktować je poważnie;
- wyznaczać i utrzymywać granice zawodowe podczas pracy z dziećmi;
- korzystać z kontaktu fizycznego na otwartej przestrzeni tylko za zgodą dziecka i jeśli jest to konieczne w uzasadnionym kontekście sportowym (np. trening tenisa lub ocena kontuzji);
- utrzymywać odpowiednie, otwarte, przejrzyste i profesjonalne relacje z dziećmi, w tym w komunikacji online;
- wchodzić do szatni, szatni lub pomieszczeń mieszkalnych juniorów tylko w celu nadzorowania graczy i w obecności innej osoby dorosłej lub w przypadku zagrożenia lub obaw związanych z bezpieczeństwem;
- traktować wszystkie dzieci z szacunkiem i równością;
- dawać prezenty tylko wtedy, gdy są one równo rozdzielane między wszystkie dzieci i służą celom motywacyjnym lub edukacyjnym. Osoba objęta polityką nie może wręczać osobistego prezentu dziecku-sportowcowi;
- promować uczciwość i stanowczo przeciwstawiać się wszelkim formom zastraszania wobec jakiegokolwiek dziecka lub dzieci;
- przechowywać pisemne zapisy wszelkich incydentów lub urazów, które miały miejsce, wraz ze szczegółami udzielonego leczenia lub podjętych działań, korzystając z oficjalnych formularzy zgłoszeń wypadków i incydentów;
- zgłaszać wszelkie obawy dotyczące bezpieczeństwa dzieci Rzecznikowi Etyki natychmiast lub tak szybko, jak to możliwe po incydencie.

Osobom objętym polityką nie wolno:

- angażować się w nieuczciwe lub nieetyczne zachowanie, w tym wszelkie próby zranienia lub celowego niekorzystnego zakłócania przygotowań lub zawodów jakiegokolwiek dziecka uczestniczącego w zajęciach tenisowych;
- dyskryminować dzieci uczestniczących w zajęciach tenisowych ze względu na niepełnosprawność, rasę, pochodzenie etniczne, płeć, narodowość, religię, wiek lub orientację seksualną;
- jeśli pozostają w relacji zaufania lub mają władzę, nadzór lub kontrolę nad dzieckiem, dokonywać aluzji o charakterze seksualnym lub mieć jakiegokolwiek kontaktu seksualnego z jakimkolwiek dzieckiem (dotyczy to także komunikacji online);
- angażować się w molestowanie seksualne lub wykorzystywanie jakiegokolwiek dziecka uczestniczącego w tenisie poprzez składanie niestosownych propozycji, próśb o przysługi seksualne oraz angażowanie się w werbalne lub fizyczne zachowania o charakterze seksualnym (w tym także w ramach komunikacji online);
- używać komunikacji elektronicznej do wysyłania jakichkolwiek nieodpowiednich, seksualnych lub w inny sposób szkodliwych wiadomości tekstowych lub wiadomości w mediach społecznościowych do jakiegokolwiek dziecka lub dzieci;
- pokazywać ani w inny sposób narażać dziecka na obrazy pornograficzne, w tym zdjęcia lub filmy;
- jeśli pozostają w relacji zaufania lub sprawują władzę, nadzór lub kontrolę nad jakimkolwiek dzieckiem (w wieku poniżej 18 lat), angażować się w osobistą komunikację elektroniczną „jeden na jeden” z tym dzieckiem (chyba że za zgodą rodzica/ opiekuna dziecka); lub mieć te dzieci jako „przyjaciół” lub „obserwatorów” w osobistych witrynach i aplikacjach społecznościowych;
- korzystać z relacji zaufania lub jakiegokolwiek władzy, nadzoru lub kontroli w celu wykorzystywania jakichkolwiek relacji szkodliwych dla najlepszego interesu dziecka uczestniczącego w zajęciach tenisowych, do wspierania interesów osobistych, politycznych, finansowych lub biznesowych;
- angażować się w słowne lub fizyczne nękanie, zastraszanie, groźby lub znęcanie się nad jakimkolwiek dzieckiem, które mogłoby spowodować u niego krzywdę emocjonalną lub psychiczną (w tym także w ramach komunikacji online);
- uderzać, kopać lub stosować jakiegokolwiek inny rodzaj przemocy w celu fizycznego znęcania się nad dziećmi;
- jeśli pozostają w relacji zaufania lub sprawują władzę, nadzór lub kontrolę nad jakimkolwiek dzieckiem, dzielić pokój hotelowy lub inną sypialnię w lokalu mieszkalnym z dzieckiem w wieku poniżej 18 lat, chyba że jest ono z rodzicem lub opiekunem prawnym dziecka;
- utrudniać lub nie stosować się do instrukcji lub próśb PZT lub osoby wyznaczonej przez PZT w celu wsparcia dochodzenia w sprawie ochrony dziecka;
- pracując z dziećmi, zachowywać się w sposób, który może niekorzystnie odbić się na jakichkolwiek wycieczkach PZT, zawodach drużynowych lub wydarzeniach organizowanych lub sankcjonowanych przez PZT.

Osoby z grup defaworyzowanych

Osoby objęte niniejszą polityką, prowadzące zajęcia tenisowe w ramach PZT są odpowiedzialne za zapewnienie, że środowiska tenisowe rozpoznają potencjalne dodatkowe potrzeby dzieci z niepełnosprawnościami i zapewnią odpowiednie narzędzia, pozwalające zapewnić ochronę tych dzieci.

W przypadku pozyskania informacji o niepełnosprawności dziecka, informacja ta musi być traktowana z najwyższą poufnością i udostępniana tylko osobom, dla których ta wiedza jest niezbędna dla zapewnienia bezpiecznego funkcjonowania i aktywności dziecka.

Dzieci z niepełnosprawnościami najbardziej narażone na wykorzystywanie to dzieci z zaburzeniem zachowania. Inne grupy wysokiego ryzyka to:

- dzieci z trudnościami/niepełnosprawnościami w uczeniu się;
- dzieci z trudnościami w mówieniu i języku;
- dzieci z problemami zdrowotnymi;
- dzieci Niestyszące.

Ochrona dzieci zgłaszających naruszenie

Kiedy dziecko ujawnia, że doświadczyło przemocy, było wykorzystywane lub jest zagrożone wykorzystaniem, priorytetem musi być ochrona go przed dalszymi krzywdami. W nagłych przypadkach będzie to oznaczać powiadomienie policji lub organów ustawowych.

W takich przypadkach osoby objęte polityką powinny:

- Zapewnić natychmiastowe fizyczne bezpieczeństwo i dobre samopoczucie dziecka;
- Jeśli dziecko jest ranne lub odczuwa ból, zasięgnąć pomocy medycznej;
- Pozwolić ujawniającemu dziecku mówić swobodnie i we własnym tempie;
- Wysłuchać i ograniczyć wszelkie pytania do niezbędnego minimum, aby uzyskać wyłącznie wyjaśnienia;
- NIE składać obietnic, że zachowają tajemnicę lub nie powiedzą nikomu;
- Traktować poważnie dziecko i to, co mówi;
- Wyjaśnić, jakie działania zostaną podjęte i kto zostanie poinstruowany, aby zapewnić dziecku bezpieczeństwo;
- W przypadku podejrzenia popełnienia przestępstwa natychmiast skontaktować się z policją i zachować wszelkie fizyczne, sądowe i inne dowody;
- Powiadomić Rzecznika Etyki
- Sporządzić pełny i szczegółowy pisemny zapis faktycznych okoliczności oraz tego, co zostało powiedziane, usłyszane i zobaczone oraz przez kogo.

Każde dziecko lub rodzic może zgłosić naruszenie poprzez kanały zgłaszania naruszeń określone w *Procedurze zgłaszania naruszeń*, w tym bezpośrednio do oficera ds. ochrony dzieci. 18

Wszystkie osoby objęte niniejszą polityką są odpowiedzialne za działanie zgodnie z poniższym schematem:

- **Rozpoznaj** – zidentyfikuj zdarzenie, określ czy zostało naruszone prawo, lub polityki PZT
- **Reaguj** – interweniuj, jeśli to bezpieczne
- **Zgłoś** – zgłoś zdarzenie odpowiednim organom oraz Komisji Etyki lub oficerowi ds. ochrony dzieci

i za zgłaszanie potencjalnych naruszeń zgodnie z procesem, który został szczegółowo opisany w procedurze zgłaszania naruszeń.

Wdrażanie polityki

Dostępność

Niniejsza polityka jest dostępna dla wszystkich zainteresowanych na stronie internetowej Polskiego Związku Tenisowego.

Poufność

Zgłoszenia często zawierają niezwykle wrażliwe informacje, a sportowcy mogą obawiać się ujawniania informacji.

PZT zapewnia, że dane osobowe osoby zgłaszającej nie zostaną ujawnione, z wyjątkiem sytuacji, gdy dana osoba wyrazi swoją uprzednią zgodę, jeśli ujawnienie jest konieczne, aby chronić kogoś przed krzywdą, lub jeśli naruszenie zostanie zakwalifikowane jako potencjalne przestępstwo.

Przegląd

Niniejsza polityka i powiązane z nią dokumenty będą podlegały przeglądowi, nie rzadziej niż raz na dwa lata. W przypadku zmian w prawie, innych regulacjach wynikających ze zmian w PZT lub wystąpieniu przypadków potwierdzających brak skuteczności niniejszej polityki, rewizja polityki zostanie przeprowadzona niezwłocznie po wystąpieniu wskazanych powyżej przesłanek.